

מסורת הש"ס

(א) עירובין יד. לקמן כב.
[ומסכתא עירובין פ"א ה"ן], (ב) אהלֹת פ"י מ"א (ע"ש), (ג) ע"ז ל"ג, (ד) עירובין כג. לה, (ה) י"ג: מרין דההיא, (ו) כ"א: טהורים שאין בזה,

→

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רב הונא וכו' אלא שמתא אמות מלומלמות: (ב) רש"י ד"ה מן הלד. י"ב ס"א ה"מ מן הצד הוא דאמרינן בשמייעטו לאויר הוא מיעוט דאויר הנגאור אמרינן ביה לבדו מן הצד אבל אם יש אויר ג', באמצע ומיעטו עד פחות פליגי ביה אי הוי מיעוט:

→

מוסף רש"י

ומודה רבי מאיר.
בין שכן ארבעה בין שאין שכן ארבעה (ענין יד:).
שמיניה פסל ביניהם.
פסולת גזון ויקך דלא סך כשר, והכי נמי מלי ליתמי ומודה ר' יהודה בזה; דלא כר' ארבעה דפסולין, שאס' יש בין נסר לנסר כו', והאלי דנקט ר' מאיר רבנא ה"א, דאפילו ר' מאיר דמחמיר מודה בשא' (שם). ואיכא הכשר סוכה באמצע. דכי יהיב נסר ופסל עד אלמנע מהאי גיסא וחור ומתחיל מלנע (ענין יד:). נסר מחילה ואחר כך פסל כמו קן עד אלמנע. הוי לה שני פסלים צאננע וזן של שמונה טפחים ואיכא הכשר סוכה, ומקרי שבה לא פסלי לה. דלמרינן דופן עקומה עד הפסלים האלמנעיס' (שם). צחנתא. חילק, דבב הניא. דבב שס' הניא (ע"ז טז). דרדיפי מיא. כבס מקלחין, דבבז"ש בלנ"ז (שם). דלא מרבה טינייהו דג טמא. קרקעת של אותו הניא אין מגדל דגיס מעליס' (שם). סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין. שתי דפנות שיש לה סלכתה לארבעה עשרה כמנזי, ודבזנן שלשית ובינעית קבוען עמודים לקרי הווית ויש להם טפח (שורבין צג). א': עמודין קבועין במחלימיה פחות מג' (שם צה).

רבינו חננאל

מודה ר' מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמוניה פסל ביניהן שאם נתן עליה נסר שחבב ד' טפחים כשרה. בשלמא לרב דאמר לעולם הכי אמות משום הכי כשרה. אלא לשמואל דאמר באמצע בארבעה טפחים פסולה קשיא. ומשטי רב הונא בריה דרב יהושע אליבא דשמואל, הכא בתיא מתני' בסוכה שאין בה אלא ח' אמות על ח' אמות מצומצמות שזן ארבעים ושמונה טפחים היא, ובגון דמסכך בה נסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא, ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא דהוו להו שני פסלין באמצע, שיעור שני פסלין ח' טפחים, וכל פסל הוא סכך כשר,

בהן ואששים בהן ד' נמי קא': **אמאי כשרה**.
כל אחת מהנסקריים שיש שיעור לפסל היכא דליכא למישרייה דדופן עקומה וזו כולה מבולבלת בהן ואם גדולה היא אותם שחזן לארבע אמות פוסלות

בה: שאין בה אלא שמונה אמות מלומלמות.
לא פחות ולא יותר שהן ארבעים ושמונה טפחים וכגון שהתחיל בה מצ' לדדיה דיהב נסר כרישא והדר פסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא הרי כ"ד טפחים מלנע השני ועושה כמו קן והוו להו שני פסלים צאננע דאיכא הכשר סוכה והרי ח' טפחים הן הלכך כשרה על ידי אותן שני פסלים ותחת בהן דלמרי' דופן עקומה עד הפסלים האלמנעיס' דהא פחות מארבע אמות הוא. ואי"ת דנסקריים ופסלים הפחותים מר' לא מתכשרא בשנים האלמנעיס' דזימנין דליכא הכשר סוכה ולרבי

סוכה פרק ראשון סוכה

אין לבד **באמצע**.
היינו למעלה דדפנות מכשירין לעיל (דף יא.) קנה קנה פחות מג' ומקורת מצוי פריך שפיר דהיינו נמי למעלה ופריך בין למלן דלמר פ"ק דעירובין (דף יב:) קורה משום היכרא בין למלן דלמר משום מחילה ואי"ת אם אין לבד צאננע א"כ

ללנע מרובה מחמתה תיפסל עד שמהא מכוסה יפה ומעוצה כמין בית שלא יהא בה נקב לאו פרכא היא דהכא מיירי כשהאזיר מהלך על פני כולה וצסיכון נחלקו לשנים והא דאין סכך פסול פוסל צפחות מארבעה ואע"ג דאין לבד צאננע לא דמי לאזיר דהא מה נפשך יתר משלשה הרי יאל מתורת לבד ואפילו הכי אינו פוסל לפי שאינו חשוב להיות חוץ ומפסיק צינתיס:

אין בארובה פותח טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור
טומאה כנגד ארובה כלא הבית כולו טהור.
בסיפא גרסינן כי רישא וצדזריס אחרים יש ציניסא חילוק במסקת אהלֹת פרק י' והכא לא מייתי לה כולה שדרך הגמרא לקרר משניות של סדר טהרות:

סיכך עץ גבי אכסדרה שיש לה פצימין.
במשנתנו פירש בקוטרס (לעיל דף יא.) חצר המוקפת לאכסדרה חצר זו מוקפת צמיס ופתוחים לה סביב משלש רוחות ולפני הצמיס עשויין לאכסדראות סביב לג' רוחות והלאכסדרה פתוחה היא ואין לה דופן לצד החצר זה סיכך על גבי אחירה של חצר ואין דופן לסוכה זו אלא מחילות הצמיס המפסיקות בין הצמיס לאכסדרה ונמלא תחת האכסדרה מפסקת סביב בין סכך לדפנות ואם יש צרוחב האכסדרה ד' אמות פסולה פחות מד' אמות כשרה דלמרינן דופן עקומה דוגמא לדבר קלוייטער"א של האומות שיש לה אויר שיש בה עשבים והקיף האכסדרה סביב לה וכשים צתקרת האכסדרה ארבע אמות ויש לצד הסוכה פלימין לאכסדרה עמודים כמין חלונות וציניין פחות משלשה כשרה דלמרינן בה לבד ושאיין בה פלימין פליגי דאצי אמר כשרה דלמרינן פי תקרה יורד וסותם דהוא עוזיין של נסקריס שצתקרה עוזי ראשיהם הכלה לצד הסוכה יורד וסותם מכל ד' ורצא חמר פסולה לא אמרינן כי רוצא יורד וסותם דמפרש טעמא לקמן כך פירש בקוטרסרס והא דליטטריך ליה לאשמועינן שיש לה פלימין דכשרה על ידי לבד משום דלאידך לישנא קפסיל רצא וקסנר דלא אמרינן הכא לבד לפי שהפלימין לחלל האכסדרה נעשה ולא לאזיר החיצון ולמאי

גמדא להחם אסירא ^אאחמר יסיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה שאין לה פצימין אביי אמר כשרה ורבא אמר ה"פסולה אביי אמר כשרה אמרינן

מיימתינ לה כולה וזה ראש הפרק ארובה שצמוך הצית:
הכי גמירי להו.
מסיני דאין לבד צאננע ומהלכה לא גמרינן מידי אחריתי אלא ההוא דלתמר ציה:
רבי פריש.
את דצריך:
אצנומא.
מין דגיס קטנים ואין שרצין ניכרין בהן:
של מקוס פלוגי אסוריס.
שרצין גדילין צאזמו נטר ומרוב קוטנס אין יכול להפרישם שאין ניכרים:
של מקוס פלוגי מוסריס.
שאין אותו נטר מנגד שרציס דמפרש:
אננסא.
מין דגיס קטנים:
דבב נהרא.
הנהר צב שמו:
רדיפי מיל.
קלות וממהרות לרוץ:
חוט השדרה.
נותן כח צאדס וצהמה ודגיס להיות שדרתו עומדת בצריאות:
והא קחזינן דקאי.
צכמה נהרות הרדופין צבימיהן:
קילפי.
קשקשים:
דלא מירבי טינייהו דג טמא.
אין טיט של אותו נהר מגדיל ומשקיץ שקצים ורמשים:
והאידינא כו'.
שהוסבו לתוכן עכשיו והם מגדלין שקצים ומהן יורדין לאותו נהר:
סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פלימין.
גזון חצר המוקפת לאכסדרה דכפרשי' צמתיתין וסיכך צאזירה של חצר וסמך הסכך על שפת קירוי של אכסדרה ואין מחילות פנימיות מועילות לסוכה דיש צתקרת האכסדרה יותר מארבע אמות אצל לצד הסוכה יש לאכסדרה פלימין עמודין כמין חלונות וצינייהס פחות פחות משלשה כשרה דלמרינן בהו לבד:

אמרינן

עין משפט ונר מצוה

ק"ב א מ"י פ"ה מהלכות סוכה הלכה כ' טו"ע א"ח סימן תרכב סעיף ב: ק"ב ב מ"י פ"ז מהל' שבת הלכה כד' טו"ע א"ח סימן טסג סעיף כא: ק"ב ג מ"י פ"ז מהל' טומאת מת הלכה א' סמג עשין ללא: ק"ב ד ה מ"י פ"ד מהלכות סוכה הל' ט ט סמג עשין מג טו"ע א"ח סימן תרל סעיף ח:

→

רבינו חננאל (המשך)

גבוי אם יש בין כותל לסיכון ד' אמות פסולה, שמע מתנ"ד אמות פסולה הא פחות מד' כשרה, וזהו אחד מן המחיצות והוא דופן עקומה דקיימא לן הלכה למשה מסיני אליבא דר' מאיר. וכוין שהיא ג' אמות ושליש מהאי גיסא. וג' אמות ושליש מהאי גיסא, וסכך כשר באמצע ח' טפחים שהן שיעור סוכה, וראין שאין הן שני פסלין (הן) כולן באמצע היא הסוכה, ואילו הנסרים והפסלין מזה הצד ומה הצד חשבינן כדפנות, ודינן אותן כאילו כדופן עקומה, לפיכך היא הסוכה כשרה. ומצאנו אותו מפורש בירושלמי ר' לוי בשם ר' חמא בר' חנינא, תכריכ וסבת על הארץ את הפרוכת מיכן שהדופן קרוי סכך, ומיכן שששין דפנות בדבר שנקבל טומאה, כגון הפרוכת שהיא דופן. ואפילו דופן מקצתו עומד ומקצתו עקום נקרא דופן, וריאה לזה הפרוכת, וכשר הוא. ומעבר מה אמר ח' אמות כדכתיב, וכן המקרה וכתובי' בשפודין או בארכות המטה כענין הזה, בהא מוקמינן להו, ברופן עקומה, כבית שנפתח וכחצר המוקפת אכסדרה, כן סוכה המוקפת בדברים שאין מסככין בהן, כגון השפודין וארכות המטה וכיוצא בהן. אויר פחות מג' טפחים בצדדין, אמרינן כלבדו דמי, כדנתנן הרחיק את הסיכון ג' טפחים מן הדפנות פסולה אמרינן אמרינן כלבדו דמי וכשרה. אויר פחות מג' באמצע, פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אמר יש לבדו באמצע גמר לה מקרה נ"א:

מין הקורה], דהניא קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה שנגבדו, וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת מכותל זה, ואין נוגעות זו אצל זו, אם יש ביניהן פתוח פחות מג' טפחים אין צריך להביא קורה אחת, דלמרינן דפחות מג' כלבדו דמי, שלשה צריך להביא קורה אחת אחת, דפחות מג' אמרינן לא אמרינן בה לבדו באמצע. דנתן ארובה בתוך הבית ובה פותח טפח, טומאה בבית כנגד ארובה טהור, טומאה כנגד

כו', ואם אמרינן לבדו באמצע למה הבית טהור הלא מאהיל על הטומאה, אלא שמע מניה אין דין לבדו באמצע. ודחי שאני הלכות טומאה דהכי גמירי. אמרן סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה, פיר' לחיים, ושאיין לה פצימין, אלא סיכך על גבי כותלי בתים אחרים, אביי אמר כשרה,